

брѣ какво прави Цезарь, и кои тжжници го необикалватъ. Чувашъ ли, момче! Какъвъ вѣкъ бѣше този?

Луций. Нищо не чуѣхъ, господже.

Порция. Слушай добрѣ; азъ чухъ глѣчка като на бой и вѣтъра я носи отъ къмъ Капитола.

Луций. Наистина, господже, не чуѣхъ нищо.

Влиза ГАДАТЕЛЬ.

Порция. Я ела на самъ, човече! На кждѣ си билъ?

Гадатель. На кжщата си, жена.

Порция. Колко е часа.

Гадатель. Около деветъ.

Порция. Да ли е отишълъ до сега Цезарь на Капитола?

Гадатель. Не е още; азъ отивамъ да захванж мѣсто да го видѣхъ като заминува за Капитола.

Порция. Трѣбва да имашъ нѣкоя жалба за Цезаря, на ли?

Гадатель. Есть, имамъ; ако е угодно Цезарь да бѣде добъръ къмъ Цезаря да ма чуе, ще го молѣхъ да бѣде приятель на себе си.

Порция. Що! Да не знаешъ нѣщо лоше да са готви за него.

Гадатель. Не знаѣхъ нищо какво ще стане, но много са страхувамъ да не стане нѣщо. Добр'утро ти. — Тука улицата е тѣсна. Множеството сенатори, претори, жалбоподавачи, които са натрупватъ подиръ Цезаревитѣ пети, май задушаватъ челоуѣка до смъртъ. Ще си намѣрижъ по широко мѣсто, и отъ тамъ ще проговорѣхъ на Цезаря, като мине.

Порция. Трѣбва да си влѣза. — Ахъ, Горкана! Колко слабо нѣщо е сърцето на жената! О, Бруте, небесата да ти помогнатъ въ предприятието ти! Хемъ момчето ма причу. Брутъ има молба, която Цезарь нѣма да чуе. О, при-